

Sygn. akt II C 327/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. B.

Protokolant: sekretarz sądowy P. O.

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. A. (1)

o zapłatę

1. uchyla w całości w stosunku do pozwanej A. A. (1) nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 18 listopada 2011 roku w sprawie II Nc 1187/11;
2. zasądza od A. A. (1) na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 15.918,01 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset osiemnaście złotych i 1/100) wraz z odsetkami umownymi od kwoty 10.303,10 zł (dziesięć tysięcy trzysta trzy złote i 10/100) liczonymi według zmiennej stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie okresu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności nie będących przedmiotem postępowania ugodowego, ustalanej w Uchwale Zarządu (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej od dnia 6 maja 2015 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, iż odpowiedzialność A. A. (1) jest solidarną z odpowiedzialnością M. L. wynikającą z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 18 listopada 2011 roku w sprawie II Nc 1187/11;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nie obciąża A. A. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt II C 327/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 września 2011 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwani A. A. (1) oraz M. L. zapłacili na jej rzecz solidarnie kwotę 22.549,87 zł z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości 24 % w stosunku rocznym od kwoty 16.095,22 zł od dnia 21 września 2011 roku do dnia zapłaty, wniósł także o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 11 września 2000 roku podpisał umowę kredytu hipotecznego z A. A. (1), D. i T. L.. W związku z brakiem spłaty zobowiązania, z dniem 11 listopada 2009 roku, całość zadłużenia

została postawiona w stan wymagalności. Spadkobiercami zmarłych D. i T. L. są A. A. (1) oraz M. L.. Na okoliczność zadłużenia pozwanych wobec strony powodowej został wystawiony wyciąg z ksiąg bankowych.

(pozew k. 3, pełnomocnictwo k. 12)

W dniu 18 listopada 2011 roku w niniejszej sprawie pod sygn. akt II Nc 11870/11 został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym Sąd uwzględnił w całości żądania pozwu oraz orzekł o kosztach postępowania.

Odpis nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przesłano bezpośrednio pozwanej A. A. (1) na adres Ł., ulica (...). Przesyłka dla pozwanej została doręczona przez awizo z dniem 12 grudnia 2011 roku.

Tytuł wykonawczy został przesłany pełnomocnikowi wierzyciela na podstawie zarządzenia z dnia 4 stycznia 2012 roku.

(dowód doręczenia k. 36, nakaz zapłaty wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności k. 33)

Na skutek wniosku z dnia 3 lutego 2016 roku, w dniu 17 lutego 2016 roku z aktami postępowania zapoznała się opiekun prawny całkowicie ubezwłasnowolnionej pozwanej A. A. (1) w osobie M. W.. W dniu 22 lutego 2016 roku, opiekun prawny pozwanej A. A. (1), złożyła zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (nazwane błędnie sprzeciwem) z dnia 18 listopada 2011 roku zaskarżając go w całości. Wniosła o oddalenie powództwa. Złożyła również wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów. Podniosła, iż pozwana A. A. (1) została ubezwłasnowolniona na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2009 roku, a ona jako opiekun prawny osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej o całej sprawie i prowadzeniu przeciwko jej podopiecznej egzekucji dowiedziała się przypadkowo. Wskazała, iż z aktami przedmiotowego postępowania zapoznała się w dniu 17 lutego 2016 roku.

(wniosek – k. 37, zamówienie akt do czytelnicy – k. 40, sprzeciw – k. 40-41)

Postanowieniem z dnia 4 maja 2016 roku, Sąd zwolnił pozwaną A. A. (1) od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata.

(postanowienie – k. 60)

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, powód wniósł o odrzucenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty jako spóźnionego, a ewentualnie o oddalenie wniosku o przywrócenie terminu, jako niezasadnego. W razie uwzględnienia w/w wniosków podtrzymał żądanie pozwu w całości.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 88-89)

Zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2016 roku Sąd udzielił pełnomocnikowi pozwanej z urzędu 21 – dniowego terminu na zapoznanie się z aktami sprawy, sprecyzowanie stanowiska procesowego w sprawie i zgłoszenia w tym samym terminie wszelkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem z art. 207 § 6 k.p.c. Zakreślony przez Sąd termin upłynął bezskutecznie.

(zarządzenie – k. 29)

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2016 roku pełnomocnik pozwanej z urzędu podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie zajęte przez opiekuna prawnego pozwanej. Cofnął wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 roku, Sąd postanowił przyjąć zarzuty jako wniesione w terminie i umorzyć postępowanie wywołane wniesieniem wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów.

(protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 grudnia 2016r. k. 137-138)

Na rozprawie w dniu 20 marca 2017 roku pełnomocnik pozwanej z urzędu zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, z uwagi na fakt, iż od daty ostatniej pozytywnej czynności na rzecz banku w postaci spłaty upłynął okres ponad 3 lat. W pozostałym zakresie strony postępowania pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie.

(elektroniczny protokół rozprawy z dnia 20 marca 2017 roku - k.147-148)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2000 roku A. A. (1), T. L. i D. L. (1) zawarli z Bankiem (...) Spółka Akcyjna w W. umowę kredytu hipotecznego numer 203- (...) - (...). Na mocy jej postanowień, Bank zobowiązał się postawić do dyspozycji kredytobiorców kredyt w kwocie 6.620 EURO na sfinansowanie zakupu od W. J. własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Kredytobiorcy mieli spłacać kredyt w 240 ratach równych – do dnia 1 września 2010 roku. Niespłacenie przez kredytobiorców raty lub zadłużenia z tytułu kredytu i odsetek w terminie umownym miało powodować, że należność z tytułu zaległej raty stawała się zadłużeniem przeterminowanym i była przeliczana na walutę polską według kursu sprzedaży dla dewiz obowiązującego w Banku (...) w dniu płatności. Bank został w umowie upoważniony do wypowiedzenia umowy jeśli kredytobiorcy nie dokonają zapłaty dwóch kolejnych w terminach wynikających z harmonogramu spłat oraz wysłanych do kredytobiorcy dwóch kolejnych przypomnień. Za każdy dzień zadłużenia przeterminowanego Bank miał naliczać odsetki według obowiązującej w tym okresie zmiennej stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie okresu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności, nie będących przedmiotem postępowania ugodowego, ustalonej w uchwale Zarządu (...) S.A. Dla zabezpieczenia spłaty kredytu kredytobiorcy zobowiązali się ustanowić hipotekę w kwocie 6.620 EURO na własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ul. (...) stanowiącym własność A. A. (1) w terminie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy.

(umowa kredytu hipotecznego – k. 116-125)

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie II Ns 1104/07 postanowieniem z dnia 22 października 2007 roku stwierdził, iż spadek po D. L. (2) z domu B., córce J. i M., zmarłej w dniu 14 kwietnia 2007 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałej w Ł., na podstawie ustawy nabyli: mąż T. L. oraz córka A. A. (1) po 1/2 części każde z nich.

(postanowienie - k. 9)

Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2009 roku ubezwłasnowolnił całkowicie z powodu zaburzeń psychicznych A. A. (1).

(postanowienie – k. 42)

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie II Ns 698/10 postanowieniem z dnia 18 lutego 2010 roku stwierdził, iż spadek po T. L., synu T. i H., zmarłym w dniu 10 sierpnia 2009 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej w Ł., na podstawie ustawy nabyli: syn M. L. i córka A. A. (2) z domu L. po 1/2 części każde z nich.

(postanowienie – k. 10)

W dniu 13 kwietnia 2010 roku opiekunem prawnym całkowicie ubezwłasnowolnionej A. A. (1) ustanowiona została G. K. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(zaświadczenie – k. 128, postanowienie – k. 139)

Pismem z dnia 8 czerwca 2011 roku powód poinformował pozwaną A. A. (1), że po jej zmarłym ojcu pozostało do spłaty zadłużenie do spłaty z tytułu kredytu hipotecznego nr 203- (...) - (...) z dnia 11 września 2000 roku wraz z późniejszymi aneksami w kwocie: 16.095,22 zł należności głównej, 5.081,18 zł z tytułu odsetek należnych do dnia 8 czerwca 2011 roku oraz 256,68 zł z tytułu kosztów. Wezwał ją do spłaty w/w kwot wraz z dalszymi odsetkami w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma, ewentualnie w tym samym terminie do ustalenia innego sposobu spłaty długu.

(pismo z dnia 8 czerwca 2011 roku – k. 7)

W dniu 21 września 2011 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, zgodnie z którym zadłużenie pozwanych A. A. (1) i M. L. z tytułu ich solidarnego zobowiązania wynikającego z umowy kredytu hipotecznego z dnia 11 września 2000 roku zawartej z powodem wynosiła: 16.095,22 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 6.191,97 zł z tytułu odsetek naliczonych od dnia 20 września 2011 roku oraz kwotę 262,68 zł z tytułu kosztów. Pozwanych obciążały również dalsze odsetki od dnia 21 września 2011 roku naliczane według stopy procentowej wynoszącej 24 % w stosunku rocznym od kwoty 16.095,22.

(wyciąg z ksiąg banku – k. 6)

Umową ugody z dnia 28 lutego 2012 roku zwartą pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. a M. L. oraz opiekunem prawnym A. A. (1) G. K., określono nowe warunki spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytu hipotecznego numer 203- (...) - (...) z dnia 11 września 2000 roku. Na dzień zawarcia ugody całkowite zadłużenie pozwanych wynosiło 26.942,17 zł. Ugoda zawarta została na okres 69 miesięcy, a wskazane w niej zadłużenie rozłożono na raty, w wysokości zgodnej z załączonym do tejże ugody harmonogramem spłaty rat. Pod warunkiem dokonania spłaty zgodnie z w/w harmonogramem zadłużenia w łącznej kwocie 19.056,90 zł, Bank zaniechać miał dochodzenia pozostałej części należności i zwolnić dłużników z długu w kwocie 7.885,27 zł

(umowa ugody – k. 102-103)

W dniu 12 czerwca 2014 roku opiekunem prawnym całkowicie ubezwłasnowolnionej pozwanej A. A. (1) została ustanowiona B. D. (1), na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VI Wydział Rodzinny i Nieletnich. Na mocy tego samego postanowienia, Sąd zwolnił G. K. z obowiązków opiekuna prawnego A. A. (1).

(zaświadczenie – k. 38, postanowienie – k. 140)

Pismem z dnia 6 maja 2015 roku powód wezwał opiekuna prawnego ubezwłasnowolnionej całkowicie A. A. (1) osobie B. D. (2) - w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy kredytu hipotecznego z dnia 11 września 2000 roku – do zapłaty kwoty 15.918,01 zł, w tym kwoty 10.303,10 zł z tytułu należności głównej, kwoty 5.614,91 zł z tytułu odsetek w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty. Poinformował jednocześnie, iż od opisanych w tym piśmie kwot należności głównej bank będzie naliczał w dalszym ciągu odsetki umowne według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień wystawienia pisma 10% w stosunku rocznym. Pismo odebrane zostało w dniu 8 maja 2015 roku. Tożsamej treści pismo zostało wystosowane tego samego dnia przez banku do M. L..

(pismo z dnia 6 maja 2015 roku – k. 129, dowód doręczenia – k. 130, pismo do M. L. z dnia 6 maja 2015 roku – k. 131)

W dniu 21 grudnia 2015 roku opiekunem prawnym całkowicie ubezwłasnowolnionej pozwanej A. A. (1) została ustanowiona M. W. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, IX Wydział Rodzinny i Nieletnich. Na mocy tego samego postanowienia, Sąd zwolnił B. D. (1) z obowiązków opiekuna prawnego A. A. (1).

(zaświadczenie – k. 38)

Pozwana A. A. (1) przebywa na stałe w Domu Pomocy Społecznej. Utrzymuje się z zasiłku stałego z MOPS-u w kwocie 481 zł miesięcznie oraz z renty socjalnej w wysokości 644 zł miesięcznie. Miesięczna opłata za jej pobyt stałe w Domu Pomocy Społecznej wynosi obecnie 558,34 zł.

(oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania – k. 54-58, decyzja – k. 49, decyzja – k. 50, decyzja – k. 51, decyzja – k. 53)

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach i ich kserokopiach załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Ustalony stan faktyczny był pomiędzy stronami postępowania niesporny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jednak jedynie częściowo.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii formalnych, należy wskazać, iż zgodnie z treścią przepisu art. 491 § 1 i § 3 k.p.c. wydając nakaz zapłaty sąd orzeka, że pozwany ma w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo wnieść w tym terminie zarzuty. Nakaz zapłaty doręcza się stronom, a pozwanemu wraz z pozwem, załącznikami i pouczeniem o treści art. 493 § 1 zdanie trzecie. Już sama literalna wykładnia powołanych powyżej przepisów pozwala na stwierdzenie, że termin do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wynosi dwa tygodnie i liczy się go od momentu doręczenia pozwanemu odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu. Za ugruntowane również w piśmiennictwie i orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać stanowisko, zgodnie z którym termin do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty należy liczyć od momentu uzyskania przez pozwanego wiedzy o jego wydaniu i zapoznaniu się z jego treścią. Termin do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty otwiera się dla pozwanego dopiero w w/w momencie.

W związku z powyższym przepisy art. 167 i 168 k.p.c., nie znajdują zastosowania w przedmiotowej sprawie, gdyż dotyczą one tylko sytuacji, gdy czynność procesowa podjęta została przez stronę po upływie terminu. W razie jej niedokonania w terminie bez swojej winy, na wniosek sąd ma możliwość przywrócenia terminu (art. 168 § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że odpis nakazu zapłaty z dnia 18 listopada 2011 roku nie został pozwanej A. A. (1) skutecznie doręczony, gdyż korespondencję zawierającą nakaz, odpis pozwu oraz wymagane pouczenia przesłano bezpośrednio osobie nie posiadającej już w tym momencie zdolności sądowej, a nie na ręce jej opiekuna prawnego.

Z uwagi na powyższe, nie jest możliwe uznanie przez Sąd, iż skutecznie doręczono jej odpis nakazu zapłaty w drodze awizacji w dniu 12 grudnia 2011 roku. W ocenie Sądu terminem, od którego należy liczyć bieg terminu dla pozwanej do złożenia zarzutów od powołanego powyżej nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, jest dzień zapoznania się z aktami postępowania oraz odpisem nakazu zapłaty przez opiekuna prawnego ubezwłasnowolnionej całkowicie pozwanej, a więc dzień 17 lutego 2016 roku.

Zarzuty złożone przez nią w dniu 25 lutego 2016 roku uznać należało za złożone w terminie.

Na skutek cofnięcia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie wywołane wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty.

W przedmiotowej sprawie okolicznościami pomiędzy stronami bezspornymi były: fakt zaciągnięcia przez A. A. (1), D. L. (1) i T. L. kredytu hipotecznego numer 203- (...) - (...), jego wysokość, krąg spadkobierców ustawowych D. L. (1) i T. L., fakt wypowiedzenia w/w kredytu hipotecznego na skutek niedochowania warunków jego spłaty i fakt postawienia kredytu w stan wymagalności.

Przedmiotem bliższych rozważań Sądu była natomiast zasadność żądania pozwu w zakresie jego wysokości. Już w toku rozmów ugodowych prowadzonych pomiędzy stronami postępowania było podnoszone, że w okresie czasu od dnia wypowiedzenia umowy oraz wystawienia wyciągu w ksiąg bankowych, zadłużenie pozwanych było częściowo spłacone przez pozwanego M. L. oraz, że obecnie zadłużenie z tytułu należności głównej oscyluje w granicach 10.000 zł powiększonej o należne odsetki umowne. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez pełnomocnika strony powodowej. Wręcz przeciwnie, pełnomocnik powoda do pisma datowanego na dzień 27 października 2016 roku załączył pismo z dnia 6 maja 2015 roku, w którym wezwał opiekuna prawnego pozwanej - w związku z wypowiedzeniem warunków ugody co do spłaty należności wynikających z umowy kredytu hipotecznego - do zapłaty łącznej kwoty 15.918,01 zł, w tym kwoty 10.303,10 zł z tytułu należności głównej, kwoty 5.614,91 zł z tytułu odsetek. Strona powodowa tym samym potwierdziła sama aktualna wysokość zadłużenia pozwanej w stosunku do (...) Bank (...) S.A. Pismo

tożsamej treści zostało skierowane do M. L.. Na skutek treści powołanego pisma z dnia 6 maja 2015 roku swoją aktualność – w stosunku do pozwanej – co do wysokości opisanych w nim kwot należności, stracił wyciąg z ksiąg banku datowany na dzień 21 września 2011 roku.

Istnienie zadłużenia w innej wysokości, zarówno w zakresie należności głównej, jak i odsetek, nie została przed stroną powodową udowodniona. Wysokości zadłużenia opisanego w piśmie powoda z dnia 6 maja 2015 roku strona pozwana nie kwestionowała. Wobec powyższego powództwo w zakresie przewyższającym kwoty opisane w przedmiotowym piśmie podlegało oddaleniu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w oparciu o treść umowy kredytu hipotecznego numer 203- (...)- (...), gdyż zostały one błędnie określone w zaskarżonym nakazie zapłaty – na poziomie 24 % w stosunku rocznym bez wskazania, że liczone są według zmiennej stopy procentowej w oparciu o umowę łączącą strony. O odsetkach od kwoty 10.303,10 zł (wskazanej jako kwota należności głównej w piśmie powoda z dnia 6 maja 2015 roku) orzeczono od daty tego pisma, a ich stopę określono zgodnie z treścią § 18 umowy kredytu hipotecznego.

Wobec faktu, iż nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 18 listopada 2011 roku pozostał w mocy w stosunku do M. L., Sąd zastrzegł, że odpowiedzialność pozwanej A. A. (1) jest solidarna z odpowiedzialnością M. L. wynikającą z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 18 listopada 2011 roku w sprawie II Nc 1187/11.

Podniesiony przez pełnomocnika pozwanej z urzędu na ostatnim terminie rozprawy zarzut przedawnienia dochodzonego przez bank roszczenia, nie mógł okazać się zasadnym. Po pierwsze, dla zabezpieczenia roszczeń wynikających z przedmiotowego kredytu hipotecznego na rzecz powoda została ustanowiona hipoteka na nieruchomości należącej do pozwanej, z której może się zaspokoić. Po drugie, zarzut ten nie został poparty jakimikolwiek dowodami, a więc został uznany przez Sąd za nieudowodniony. Po trzecie, zarzut uznać należało za spóźniony wobec udzielenia pełnomocnikowi pozwanej zarządzeniem Sądu z dnia 29 czerwca 2016 roku 21 – dniowego terminu na zapoznanie się z aktami sprawy, sprecyzowanie stanowiska procesowego w sprawie i zgłoszenia w tym samym terminie wszelkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem z art. 207 § 6 k.p.c. Zakreślony przez Sąd termin upłynął bezskutecznie.

Okoliczności podnoszone przez pełnomocnika pozwanej w piśmie procesowym z dnia 5 kwietnia 2017 roku, złożonym po zamknięciu rozprawy, nie były przedmiotem rozważań Sądu.

Mając na uwadze treść przepisu art. 102 k.p.c. Sąd postanowił nie obciążać pozwanej A. A. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania. Jest ona od wielu lat osobą ubezwłasnowolnioną całkowicie z uwagi na zaburzenia psychiczne, przebywa w Domu Pomocy Społecznej, a jej niewielkie dochody w postaci zasiłku z MOPS-u oraz renty socjalnej są przeznaczane na opłacanie jej pobytu w Domu Pomocy Społecznej. W toku przedmiotowego postępowania pozwana korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.